Mynd: Dani Thomas

Skipasmiðjurnar búgva seg til oljuævintýrið

Fáa stuðning til supplyskip

Tummas Arabo landsstýrismaður hevur lagt uppskot fyri tingið um stuðul til skipasmiðjurnar í Føroyum.

Samkvæmt lóg frá 1990 er heimild at veita stuðul til nýbygging av farmaskipum. Men nú hava føroysku skipasmiðjurnar fingið fyrispurning um umbygging av fremmandum farmaskipum og fiskiskipum til supplyskip — t. v. s. hjálparskip til oljuboripallarnar.

Tummas Arabo sigur, at landsstýrið metir hetta vera eina roynd verda, um skipasmiðjur virka fyri at fáa sáttmálar í lag við útlendingar um slík byggimál.

pol

Dagpeningafreistir

Í kunningarskrivi frá Almannastovuni verður mint á, at freistin at søkja um dagpening í sambandi við sjúku og skaða er í seinasta lagi 12 dagar eftir 1. fráverudag. Kemur umsókn inn seinni, verður dagpeningur veittur frá tí degi, hon er móttikin. Landsstýrið kann í serligum førum víkja frá hesum, tó ikki um umsóknin verður latin inn seinni enn 8 vikur eftir 1. fráverudag.

Freistin til at søkja um dagpening í sambandi við barnsburð er í seinasta lagi 6 mánaðir eftir barnburðin. Verður umsókn ikki send Almannastovuni innan hesa freist, fellur rætturin til dagpening burtur, verður sagt í kunningarskrivinum.

Norsk storkonflikt afværget

OSLO (RB-NTB)

En storkonflikt i Norge blev natten til i går afværget. 225.000 LO-medlemmer i private virksomheder havde truet med streike, men med et generelt løntillæg på en norsk krone (ca. 0,90 danske kroner) i firmaer uden lokal forhandlingsret og 60 norske øre (ca. 0,50 danske kroner) i timen til dem, der har forhandlingsret, blev parterne enige.

Til gengæld for de generelle tillæg, som arbejdsgiverne var imod, måtte LO afstå fra sit krav om et specielt lavtlønstillæg.

FM í billard:

Sjey um boðið til FM

Í dag kappast sjey billard-spælarar um føroyameistaraheitið hjá einstaklingum

Føroyameistarakappingin hjá einstaklingum í billard verður hildin um vikuskiftið. Nakrir dystir vóru í gjár og í dag verður hildið fram. Í kvøld verður so greitt, hvør hevur vunnið FM-heitið í billard 1993. Kappingin hesaferð er í Havn, og leikt verður í Kagganum og Mími. Tó verður bert leikt í Mími í dag, sum eisini er vertur fyri kappingina.

7 leikarar hava leikt seg fram til finaluumfarið. Teir eru Sonhard Johannesen úr Klaksvíkar Klubba, Steingrím Samuelsen úr Havnar Klubba, Carsten Hansen frá Marinustøðini og fýra leikarar úr Mími: Steinbjørn í Dali, Arntinn Hansen, Magni Dalsgarð og Jan Müller.

René ikki við

René Sørensen, føroyameistarin tvey tey seinastu árini, er fluttur av aftur landinum og er tí ikki longur við í kappingini. Tískil má kappingin sigast verða rættiliga opin, og allir hava góðan møguleika. Eirikur Nielsen, ið hevur vunnið flest FM-heitið, boðaði ikki frá luttøku til kappingina hertyri, tá spælt varð um plaseringarnar til finaluumfarið, og tískil verður hann heldur ikki við.

Millum teir sjey, ið hesaferð hava leikt seg til finaluumfarið, eru tveir, ið áður hava vunnið føroyameistaraheitið. Jan Müller hevur vunnið tað fýra ferðir, meðan Steingrímur hevur vunnið tað eina ferðina.

Steingrimur best fyri

Eftir úrslitunum at døma í íðkappingini, so er Steingrímur Samuelsen best fyri, men spælarar sum Sonhard Johannesen, Steinbjørn í Dali og Magni Dalsgarð eisini hava góð úrslit at vísa á. Jan Müller, ið annars hevur tær mestu royndirnar í hesum samanhangi, hevur leikt alt av óstøðugt í ár. Kortini er ilt at meta um, hvør verður fremstur aftaná øll seks umførini.

Tann, ið vísur besta spælið, bestu nervarnar og kann vinna avgerandi dystir, verður helst vinnarin. Men hesin er torførur at peika á undan kappingini. Alt kann henda.

Í gjár dystaðust teir sjey frá middegi til á miðnátt í Mími og Kagganum. Í morgun byrjaði kappingin klokkan átta og spælt verður bert í Mími, ið eisini er vertur fyri kappingini.

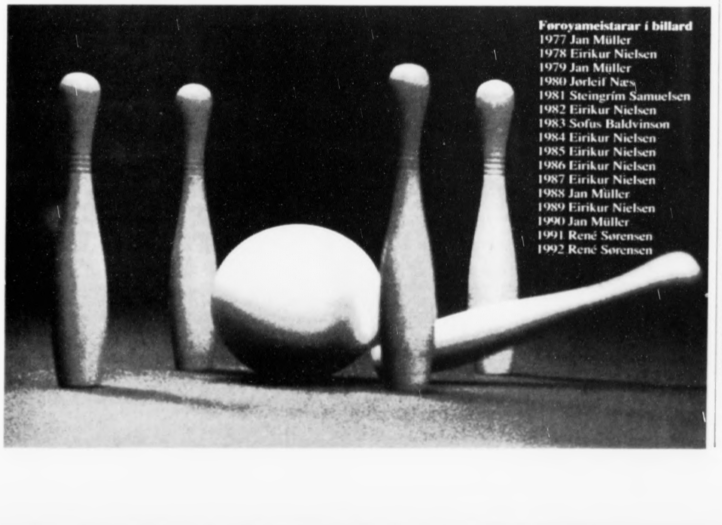

Úr Ísrael:

Trygdin í hásæti

Tað er tryggari at búgva í eini kibbutz enn at búgva í Jerusalem, sigur Esther, sum hevur búð í Kfar Giladi í 10 ár

Upprunaliga ætlanin við fámiljulívinum í ísraelsku kibbutzunum var, at tað vóru onnur, sum tóku sær av pinkubørnunum burturav, meðan foreldrini arbeiddu.

Børnini vóru savnað saman í serligum húsum, barnaansingarhúsunum, alt samdøgurið, eisini um náttina.

Síðani kundu foreldrini nakrar tímar um dagin vera saman við teimum.

Hesi viðurskifti er broytt við árunum. Nú eru børnini á dagstovni frá kl. 7 á morgni til kl. 4 seinnapartin, og annars saman við foreldrunum á sama hátt, sum dagstovnabørn í Norðurlondum.

Her fáa tey tvær høvuðsmáltíðir um dagin, og foreldrini gjalda einki fyri dagstovnaplássið í kibbutzini.

10 ár í kibbutz

Esther, ið er dagligur leiðari av Kfar Giladi kibbutzini har norðuri í landinum, áraka markið til Libanon, er ættað úr Mexico.

Í 10 ár hevur hon búð í Kfar Giladi, og dámar henni væl at vera her. Hon er gift og eigur tríggj børn. Maðurin er hálva tíð í herinum og hálva tíð á vakt í einum fangatippi.

Meðan føroysku tíðindafólkini prátaðu við hana tað eina kvøldið á kibbutz-hotellinum, kom maðurin framvið fyri at mussa hana góðanátt. Hann var á veg til arbeiðis eina aðra staðni uttanfyri kibbutzina og skuldi ikki koma heimaftur fyrr enn morgunin eftir.

Børnini kláraðu seg sjálvi hesa løtuna til mamman kom heim. Elsta dóttirin var 13 ára gomul og yngsta barnið trý ár.

Hjálpsemi

Esther hevur ongan ampa av børnunum. Hon kann altíð heita á onkran granna um at stökka inn á gólvið fyri at vita, hvussu børnini hava tað, til hon ella maðurin koma heim.

Fólkini í kibbutzini eru ógvuliga hjálpsom og rætta fegin eina hjálpandi hond, um á stendur. Samanhaldið í Kfar Giladi er avbera gott.

Nógvar kvinnur ganga í felag til fimleik ella aerobic. Annars brúka tey nógva tíð saman við børnunum, tá ein fríløta er.

Tvær av føroysku gentunum í Kfar Giladi, Miram Dam Joensen og Sólva Jacobsen

Mynd: Dáni Beate

Ongan ampa

Tá børnini eru so mikið stór, at tey ganga í skúla, eru fólk, ið kunnu ansa teimum, um foreldrini hava ampa av at láta børnini ganga einsamøll heima við hús.

Annars er í veruleikanum einki at óttast fyri í eini kibbutz, segði Esther. Tí lívið í eini kibbutz er ógvuliga trygt.

Sjálv vil hon nógv heldur búgva í eini kibbutz enn í t.d. Jerusalem. Har er nógv meiri vandamikið at vera, um ein hevur lívið kært, heldur hon.

Sjálvsagt er tað týdningarmikið, at ein og hvør, ið býr í eini kibbutz heldur allar tær reglur, sum galdandi eru fyri kibbutzina. Um ikki, noyðist viðkomandi fara aðra staðni at vera.

Vandi er í allari vælferð.

Av tí at Ísrael er so mikið lítið í vavi, umgyrt av grannum, ið ikki eru at líta á, eru trygdarreglur settar í gildi, ið haldast skulu, um ávaringarljóðini fara í gongd.

B.

Bumbuskýlini hoyra við

80 ára gamla Margaret úr Amerika fyllir eitt flogfar fyri og annað við amerikanskum ferðafólkum, ið øll vilja siggja og uppliva Ísrael

Sum starvsfólk á hotellinum í Kfar Giladi kemur Esther í samband við nógvar útlendingar.

Nógv fólk vitja í kibbutzini, og hotellið er vanliga fullsett.

Ein av trúgvu gestunum er hin 80 ára gamla amerikanska kvinnan Margaret, sum fleiri ferðir um árið skipar fyri bólkferðum úr Amerika til Ísraels. Hon er før fyri at fylla eitt flogfar fyri og annað eftir á tremur við amerikanarum, og sjálv stendur hon á odda fyri tilkinum hvørja ferð.

Maðurin sleppur eisini við viðhvørt.

Lívlig dama

Margaret er ein lívlig kvinna. Eftir at bólkur hennara hevði etið døgverða tað eina kvøldið, skipaði hon fyri dansi og tónleiki. Sjálv stóð hon á odda fyri dansiundirvísing av nýggjum dansi, har øll kundu vera við.

Tá hon hoyrdi um føroysku gestirnar, bjóðaði hon eisini teimum við í veitslu og at vera saman við sær og bólki hennara. Annars hevði hon ongantíð hoyrt um nakað, sum æt Føroyar.

Fram við kortinum

Tá Esther frætti, at nú komu seks ungir føroyingar í hesa kibbutzina, fann hon sær alt fyri eitt eitt heimskort fram fyri at hyggja eftir, hvar Føroyar mundu vera. Hon hevði kanska hoyrt okkurt um landið, men ikki fest seg munandi meiri við, hvat hetta var fyri nakað og hvar tað lá.

Tað visti hon nú. Hon hevði fyrireikað seg at taka ímóti ungu føroyingunum, sum í hesum førinum vóru teir fyrstu, ið nakrantíð hava fingið starv í Kfar Giladi.

Hóast bert tveir dagar vóru gingnir, helt hon føroyingarnar vera fittar, arbeiðssamar og hugagóðar og fegnaðist yvir, at hon kom at hitta teir.

Spenningur, eingin svøvnur

Tað sama søgdu føroysku kibbutznikkarnir, hóast teir nýliga vóru komnir. Onkur teirra hevði longu lagt at tengja um uppihaldið.

Føroyingarnir vóru so heppnir, at teir sluppu at búgva saman tríggir og tríggir á hvørjum kamari.

Spenningurin yvir alt tað, sum teimum longu hevði verið fyri, og sum teir høvdu í væntu, gjørdi, at onkur teirra nærum ikki fekk sovið tær fyrstu næturnar.

Alt var nýtt og mikið annaðleiðis enn tað, ið árs hevur verið umhvørvið teirra heima í Føroyum.

Øll hjálptust at í dagliga yrkinum. Hini útlendsku ungfólkini, sum longu høvdu verið í kibbutzini í nakrar vikur, vóru sera hjálpsom at leggja føroyingunum lag á. Alt fyri eitt vóru vinarbond knýtt. Har var nógv at práta um.

Bumbuskýli

At Kfar Giladi liggur so tætt uppat libanesiska landamarkinum, legði eingin nakað í, tí her var friðarligt annars.

Skuldi tað hent, at okkurt var á vási og neyðugt var at søkja sær skjól, vóru bumbuskýli rúnt um í kibbutzini, har skjótt var fara, líka mikið hvar ein so var staddur.

B.

80 ára gamla amerikanska ferðaleiðarakvinnan Margaret

Mynd: Dánì Beate

Føroyingarnir á markinum millum Ísrael og Libanon. Fremst frá vinstru: Leivur Guttesen, Psoriasisfelagið, Nira Hove, Ariel Rejser, Helgi Jacobsen, útvarpsmaður, Maiken Poulsen, skrivari í landsstýrinum, Beate L. Jensen, Dimmalætting, og jødiskt ortodoksi ferðaleiðarin. Í aftaru røð frá vinstru: Egin Simonsen, Atlantsflog, og Sámal Bláhamar, Tora Tourist. Ovast millum libanesiska flaggið øðrumegin og jødiska flaggið hinumegin hava vit blaðstjóran á Sosialinum, Jan Müller.